



**Sermones Fratris Gabrielis Barelete ordinis predicatorum
tam quadragesimales: q[uam] de sanctis**

Barletta, Gabriel

Parisius, 1507, XXV. Jan.

De festo. s. Martini episcopi. de victoria suis ipsius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69837](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-69837)

Sancti martini. Fo. xxxvii.

a diuino ordine. In eodem. Diuinus sacerdos pro mortuis orans p illis orat qui sancte vixerunt. Quidam sunt valde boni; p his non est orandum. Extra de cele. mis. ca. Cuz marthe. Inu riaz facit martyri qui orat p marty re. Quidam mediocriter sunt q sunt in purgatorio: p his bene facienda est. Qui dicunt. Misericordia mei. et c. De suffragis tria videbimus in presentia: ruz. hunc sermonem habes in quadra gesu malu. folio. xc.

In festo sancti Martini episcopi. De victoria suisplius.

Ecce sacerdos magnus qui in diebus suis placuit deo. Eccl. xliv. Nulla res qualis sit interclusa in tra speras celestes: cu tata cura et ad miratione respicitur q humana ope ratio: mediante qua fragilis et caduca natura hominis a statu lubrico et transitorio comutat in statu eternius. Neq hic stupor mctis iaz sine ratiōne habet originē. Cu sit q influentia ce li: pparatio elen: et op: dispositio ter re: habent pducere varios et ita mirabiles effectus no ppter ea permurat a consuetudine nec ab instinctu qua lem seper naturaliter continuerunt. Sed homo qui sua ppetate mortalis terrenus: et labilis constitutus p suā so laz operationē querit se in instabilem immortalem: et celestem. Ubi discurrens p omnes res q possunt a nobis possideri: sola virtus intelligitur illa esse q nos constituit in statu digno omni laude et honore. Und plautus in Amphitrio ne. Virtus in se habet omnia. Hec est que facit homines deū. In. viij. Ethic. Homines dicunt dū: ppter virtutis excellentia. Ab hac ergo eximia et singulari virtute nascitur premiu homini. Quod fm phi. iij. Ethic. Est ho no: et glia que est hominibus attribu

ta: aut in vita aut in morte. Un Lact. in li. de ira ad Donatum. c. xxiiij. No faciunt beatum vitiose ac mortifere voluptates: non opulentia libidinum incitatrix. no in ambiitio: non ca duci honores quibus illaqueat anxius humanus et corpori mancipat eterna morte damnatur: sed sola in nocentia: sola iustitia: cuius legitima et digna merces est immortalitas quam statuit a principio deus sanctus et incorruptis mctibus que se a vitis et ab omni labore terrena: integras in violatasq conservant. Huius premis celestis ac sempiterni participes esse non pnt: qui fraudibus: rapinis: circuncscriptionibus conscientiam suas polluerunt. quiq iniurijs hominū ne pharijs cōmissis: indelibles sibi maculas induxerūt. Proinde viviuers oportet. qui sapientes: qui homines merito dici volunt: fragilia contensnere: terrena calcare: humilia despiz cere: vt possint cuz deo beatissima necessitudine copulari. Ille. Ideo beast' martinus: qz fuit adornat' omni virute: qz suas passiones suos appetit' seipm deniq totum subiugavit ac vicit: a magno deo dilect' est et sublimatus tandem in regno celorum. Ecce sacerdos. et c. In quibus verbis ad laudem sancti martini: de victoria suisplius hodie erit sermo. Ubi tria p ordine videbimus.

Primum dī oppositionis.

Scdm dī declarationis.

Terciu dī confirmationis.

Ad pmū queritur dubium. Quales triumph' maior sit honore gloria et thesauro quem homo possit acquirere: et habere in pnti vita: et corā hominibus mundi: et tota curia celesti Circa hoc qdruplex opinio. Prima fuit militū: quod erat ars militaris et exercitum bellicū. eo q fuit prima ars mundi et nobilior. In quam no nisi homines probi ingrediebātur. De qua Tho. iij. di. i. ar. v. Apud gentiles militia sacra reputabatur: pro qua gen

In festo

iles et moderni stupenda fecere: ut p3
per Augu. v. de ciu. dei. ca. xvij. Nec
duo sit illa libertas et cupiditas lau-
dis huane. q ad facta miranda compu-
lere romanos. Ille ut patet ex epis. De magno Alexandro qui regem.
Dariuz vicit et parvulo interuallo to-
tum orbem subiugauit. Qui in septem
annis totam Asiam et partem Euro-
pe subdidit. Et siluit terra in conse-
ctu eius: ut dicit. Reg. i. Apud quem
fuit Karolus magnus qui occidente z
saxoniā: eqstanī domuit. Et magnus
Pompeius qui. xij. reges vastauit:
qui dictus est magnus ob multitudi-
nem rerum gestarum. ut loquitur. Oro-
sus. Et Cesar romanus. v. vicibus
triumphavit de inimicis suis. Et Qz
Cecilius qui philippū macedonicūz
e macedonia victor eduxit. Et Leli⁹
Tribunus: qui. cxx. plegas habuit et
semper victoriosus fuit: ut ponit vas-
lerius lib. iiij. cap. ii. Et. M. Sergius
qui. xxiiij. plegas accepit in pectore
qui manu sinistra amissa: ferreaz fe-
cit. Et Thebanus Epauimundas: or-
namentum regie dignitatis. De quo
Justi. vi. li. de bellis externis. Qui fa-
ciens belluz vulnus mortale accepit
aliquātus per alleuatus petiūt a circu-
stantibus: si scutū remanserat in ma-
nibus inimicoy. Responsū est q non
Ante seipsum ferri fecit: sepe osculās
iūm appellās consortem sue glorie: et
sic expravit. Quid dicemus de mil-
tibus modernis. De duce. Francisco.
Bertholomeo coleo. Nicolao paruo.
Seuerino. Roberto: et aliis multis.
Qui miranda fecerunt sub armis:
reputantes nō posse dari gloriaz na-
torem: q̄ istam. Patet prima opinio.
¶ Scda op̄i. fuit antiquorum philoso-
phorūz q̄ maior triumphus non pote-
rat homini dari q̄ habere sciām. Pro
qua mira fecerunt: ut ponit hieſ. ad
Paulinum. et Lactan. in principio de
multis philo. De quo Aristoteles. pri-
mo Meta. Omnes homines natura sci-
re desiderāt. De numero quorū su-
it Pythagoras qui pro scientia acq-
renda iuit in egyptum. deinde persā
deinde italiā. et Plato multas regi-
ones lustrauit: in quibus grācia peri-
cula sustinuit: inter alia fuit vendit⁹
ut Laertius ponit. Juſt in egyptu re
audiret legem in deoꝝ. Deinde venit
Italiā iterum. et Simonides oeuſ
pauit ſe i studio. lxx. an. Anara goras
lxij. Thales. lxxvij. Solō. lxxx. So-
craſtes. lxxxij. Milesi⁹. xcvi. et Apo-
lonius. xix. regiōes circumiuuit. et Tit⁹
Luius paduanus: aureum pelagus
eloquētie: qui ſcripſit de gestis roma-
norū. xl. libros: incipiens a roma
condita: vſq; ad tempus Octouianū
imperatoris plenus litterarū anno
etatis sue. lxxx. padue tumularū in
ſolemi ſarcophago. Et plinius vero
nēſis. q̄ hystorias ſcripſit romanas
a principio rome vſq; ad tēpox ſua.
libros. xxvij. Et d naturali hystoria
libros. xxvij. cū alto et excellēti ſilo
Et Salustius ciuis romanus: ſcripſie
exituz Catilinæ. Et de guerra Jugur-
te. Iſti autem nullum maiorem tristis
phum poſſe dare homini iudicarunt
q̄ ornatum ſcie. De qua Macrobi⁹
q̄. Saturnialium ſine doctrina vita eſt
quasi mortis imago. Et Lactan. iiiij.
Nemo enim potest iure dici homo: mihi
qui sapiēs eſt. Et iuris. ff. de fidei inſo-
ribus libertorum. l. Apud iulianū.
Cupiditas diſcendi: eſt optima rati-
onēdi. et ſen. Ociū ſine litteris mo-
rē: et vſui hominis ſepultura.
¶ Tertia opinio eſt auarorū. Quod
maiō gloria dati nō potest homini q̄
poſſeſſio auri et argenti: quia non nū
diues sapiēs videtur et honorat. pau-
per. autem fatuus et ſtultus videtur et
reputatur. i. Ethic. Impossibile eſt in-
digentem operari bona In. iiiij. Omnis
indigentia mala. O quod mala ſiue
propter paupertatem. Prouer. xvij.
Propter inopiaz multi perierūt. Ci-
in arte noua. Due res ſunt q̄ pñt ho-
mines ad turpe compendium coniuge-
re inopia atq; auaritia. Quot homini

Sancti Martini. Fo. xxxviii.

bus lapides iacerentur in calcaneis si pauperes essent. Sed vocatur dñs talis: magister talis: dñs talis: ppter diuitias quas habent. Quarta opinio catholicorum est. qd nulla maior gloria potest dari hominibus vincere seipsum et submittere proprias passiones impetratio rationis. Seneca. Nulla maior gloria quam propria virtus dominus. Ideo lib. de Clementia. Summa super omnes potentias est regere seipsum vincere et bene regere. Multi enim habuerunt potestatem urbium pauci vero sui Salomon. Prover. xvi. Melior est sapiens viro forti: et qui dominatur animo compeditibus aut in galea. Qui maxime expugnatore urbium. Quod utrum beneficium reputaret si redi- melius veritas patet: veniamus ad secundum.

Secundum dñs. r. c. Pono conclusio nem fin omnes theologos. Quod nullam maior Victoria: gloria: honor: triunphus: potest dari homini in presenti vita: quam vincere seipsum. Et qui habet victoriam de se: certe plus acquirit: quam si et gregaret accumulareret omnes thesauros mundi sapientiam. r. c. Que conclusio triplici medio probatur. Ratio ne. Auctoritate. Exemplo ratione tripli.

Primo ratione libertatis.

Scđo rōne formalitatis.

Tercio rōne satutatis.

In prima rōne probabo quod homo quamvis vinclitur a passionibus est maximus seruus dyaboli. Pro fundamento pono conclusionem iuristarum. s. de regulis. iur. l. Libertas. et Insti. Ex quibus causis manumitti non potest. Sed cum libertas. Inest mabilis res est libertas et omnibus rebus favorabilior et. s. d. verborum obligatione. l. liber homo. Liber homo estimationem non habet. Et Elopus. Non bene pro toto libertas redditur auro. Hoc celeste bonum preterit orbis opes. Quam veritate affirmat Thomas. q. iiij. ar. iij. Quod abnegatio propriæ voluntatis que accipitur per obedientiam: est maxima inter omnes virtutes. Quia egredi-

tur a nobiliori subiecto. Et quolibet. ij. ar. i. Quod heresis est: si quis diceret. qd seclaris ita potest mereri sicut religiosus. Ex eo quod priuauit se dono libertatis: qua nihil melius. Si ergo nihil pulchri debet reperiri libertate: ergo nil turpi seruitute. Ideo Ciceron de natura deorum. Misericordia seruitute. quid possumus: aut dicere: aut excogitare. Et in autētico de nuptijs.

Si vero Seruitus morti equiparatur. Et ratio est philosophi. i. Mesaphilice. Non est liber: qui alterius gratia est: ut paret de illo qui est in compedibus aut in galea. Qui maximum beneficium reputaret si redi- meretur. Unde Bergonias. Melius est esse avis in sylva: quam rex in cauea:

r. c. Ideo in fabula Elopus dicitur. Quod lupus dixit cani. Unde frater: qd sic inuidus et pinguis es. Domini inquit custos sum. Datur mihi de pane albo: dantur ossa amat me tota familia. Cui lupus. Unde hoc quod ingreditur accumularet omnes thesauros mundi sapientiam. Respondit: quia in nocte soluo: in die ligor. Et lupus Tene tuam pinguedinem: et ego prome meam libertatem. Ad propositum. Que est maior seruitus mundi. Unius mani. Arabi. Idumei. Aggareni. Tarzari. Non vere. Sed seruitus peccati. Johannis. viij. Qui facit peccatum seruus est peccati. Et. i. Petri. q. ii. A quo quis superatus est: huius seruus est Romanos. viij. Serui facti estis: cui obediatis. Et de penitentia distinctione. l. capitulo. Conuertimini. Solo enim peccato diaboli seruimus. Et Thomas. q. ii. questione. Ixij. articulo secundo. Homo peccando perdit dignitatem suam: et incidit in servitutem. Ad practicam christi. Concupiscentia est seruus illius femine que ipsum priuat omni libertate et bonorum temporalium domus. Quia habet claves omnis. Et libertate suipius non audet loqui cujus aliqua: ne in tristiciam cadat. Nec audet iniurare aliquem: nisi de suo consilio: nec elemo-

In festo

synam facere : nec ad ecclesiam ire.
Contra quos apostolus. Ephesio. v.
mulieres sint subdite viris. Asculanus
nous domus displicet in qua gallo sl-
lente: gallina cantat. Qd bene. Cice-
ro in. v. paradoxa. concludit. An libr-
ile tibi videtur: cui mulier imperat
leges imponit. Vocat: veniendum est
eycit: abeundum est. poscit: dandum
est. minatur: extinendum est. huc
ego non tantum seruum: sed nequis-
sum seruum iudico. ibi. Applica-
hic exemplum illius roman: qui ad
paradisum introire solebat: nisi ibi
essent femme. Et de Petro ciri: in do-
mo magnifici Laurentij de medicis
existentis in coniuio puellaruz. Uel
leui inquit paradisum meum in hoc
loco. Et de cardinali Senueli. a quo
cum fratres elemosynaz petissent de-
dit. Accepta dixerunt. Deus der vo-
bis paracisuz. Ille. Tardius quo po-
test. Preterea auarus est seruus au-
aricie: quia non audet comedere qsttu
sufficit. Comedit panem milij ut ven-
dat frumentum: contra famulum cla-
mat. Neqz vos comedistis ossa. Et tu
o Katherina nescis: quia tempore bel-
li saccus silique valuit unum aureum
qd contra. Ecclesiast. vi. Est et aliud
malum qd vidi sub sole: vir cui dedit
divitias deus: nec tribuit ei potesta-
tez ex eis comedat. Practica. Erunt
illa bona temporalia in puluerem
ollarum. Assimilantur tales ali bu-
fali: de qbus Tho. sup Job. xl. Qui li-
cet sunt feroce: tamen si ponatur an-
nulus in naribz eoz: ducunt quocunqz
homo voluerit etiam a puer. Ita et
homo licet habeat vires liberi arbitrii
tñ dñ est in mortali: seru a diabo
lo ducit quocunqz voluerit Grego. ij.
moral. Pctm qd per penitentiā nō di-
luitur: mox suo pondere ad aliud tra-
hit. Et. xxiiij. q. i. c. miramur. Ipse dy-
abolus exercet potestatem in malis
randi in pectore suo. Ideo Eutropius
de histo. romanoy narrat de magno
Alexandro. Qd cum inuenisset Dio-

genem in silva cum vellet ipsum al-
loqui et sibi suo corpore umbrem fa-
ceret. Vellez unquam michi non aufer-
res: qd dare non potes. Imperator
hoc intelligens ad aliam partem se-
vertit cui. Diogenes. Responsum tibi
non facio quia potentia mea maior
est tua: que variatur per tria tempora.
De preterito et de futuro non es dñs
De presenti idem: quia seruus es sus-
perbie: luxurie: gule: ire: et tot demo-
niorum quot vitiorum. A quibus ego
immunitus sum. practica cuz discursu
Vince linguam: oculos: virtus. Et hec
est maior victoria que haberi possit
in presenti vita. Sen. Nulla maior
rc. Et asculanus. Qui se ipsum non
vincit alium non superabit in se ha-
bendo potestatem dominum et huius
opinionis semper fui. Concludamus
ergo rationem sic. Per victoriam sui
ipius acquiritur vera liberitas qua
nihil melius. Et per oppositus homo
sit seruus quo nihil vilius. Igitur pa-
ret prima ratio. Scđo ratione rc.
In hac rōne probabit. Qd homo est be-
stia permittendo se vinci a propriis
passionibus. Conclusio est Aristote-
li. animal. Et auctoris. vi. principiorum
Forma est que dat esse rei: qua abla-
ta res non est. Exempli gratia. Ec-
clesia vel dominus dicitur: qd in rei
net in se formam ecclesie vel dominus.
Si dominus vel ecclesia destruatur nō
est amplius ecclesia. vel dominus: sed
cementum et lapides. Ad propositum
Forma hominis est ipsa ratio. ix. Et
h. pol. Intantum quis dicitur homo:
in quantum virtutis ratione. In. vij.
Inter omnia animalia solus homo
habet rationem: et magister. ii. di. vi.
homo quo ad plura superatur a bes-
tias. A cane in odore. A porco in audi-
tu. A schimia. in gustu. Sz in duobz
superat omnia animalia. In lingua
et in ratione: qz sit illis dignior. Qui er-
go remouet ab ipso ratione: non est
amplius homo: sed bestia. In. vi. To-

pi. A quoque remouetur diffinitio et ipsum diffinitum. Et Commentator iste. Mether. Qui tollit a rebus suam ope rationem: tollit ab eis suam essentiam. Exempli gratia. Remone ab igne calorem. A sole lumen: non est plus soliteria cui tollitur essentia eius. Clama. Remoue ab hoste rationem: non est homo sed bestia. De quo Ser. pato iumenta diceret si loqui possent. Ecce Adam quasi viuis ex nobis factus est propter: Comparatus est tecum. Nam Robertus holcot sive sapientia. et Boe. iiii pros. viii. homo non viuens sibi rationem huius bestiis assimilatur per imitationem. Primo assi no per negligentiam. O mulier vidisti unquam in domo tua asinos bipedes. O pater noster. Et ego dico quod sic: Qui sunt respondeo. Qui visus ad tertiam statim in lecto: qui nesciunt ire ad diuinam. Tu habes in domo tua filium pigrum: capte baculum: dic heus surge nam imber predictor. Secundum assimilatur leoni per iracundiam. Ira homo impensis qui plures facie fatigantes. Viz. di multos qui byretum de capite proiecerunt in terram: frangunt vasa domus percutiunt se pugnis desi dicunt pertesantur. Tertio porco per luxuriam. Pratica contra cocubinarios. Cum figura Sansomis. Iudei. xvi. vbi dicitur quod merestrix Dalida Sansonem molestauit. Indicaret ei ubi esset fortitudo sua. Et cum eum decepisset: tandem rem ei innotuit deo. Nazareus sum id est dominus consecratus ab utero matris. Nouaculum super caput meum non ascenderat. Si ergo septem crines abraseris ero similis aliorum. Cum autem blandithus demulceret eum in flum dormiuit et septem crines abrasit: et vocatis philisteis oculos ei eruerunt. Moraliter Dalida est caro. Sanson ratio: et fortitudo: sunt septem crines. i. septem dona spissanteri sed philistei ipsum rapiunt cum ratione sensualitatem consentit et ei auferunt oculum suum propterea et ligant eum funibus predictorum. Et auferunt ab eo lumen rationis ne cognoscat grauitas

temporis sui. Applica ex eius illius doctoris veneti et boni ingenij qui philocapitus erat de sua scula. Venethus pre dicare hoc accidit. Quadam vice coactus amore illius vestiunt se vestibus illius et cum illa burabatur: vocatur ego propria uxore veni inquit pater: vidi scientiam nostram doctoris. Rappere ipsum cum scula. Cur domine talis: talia facies. Respondeo. Opus nescio verum sim homo an bestia: ita sum philocapitus: cui dixi Eritis bestiarum est scientia: tua doctrina: quod homo ergo imbutus pietatis. caret ratione: ideo fit bestia per imitationem. Unde per secundum mysterium: Tertio et cetero. Quod pectorum est stultior omnibus hominibus mundi. quod probatur per phys. v. Ethico. Pluribus bonis apostolis: melius semper est eligendum. et Cicerone. in Thopri. Plura bona: paucioribus bonis anteponantur. Ad practicam. De muliere quae vult nubi habere in se tria bona primum magna dote. Secunda pulchritudinem. Tertium virtutem quod magis est eligendum. Respondeat amator quod duas bona Luxuriosus autem pulchritudo. Respondeat ciuilis quam vire. Iste dicit sapientior: quod pluribus bonis et cetero. Preterea in coniunctu: ponunt ex una parte optime carnes: ex alia porra cepole. Quid magis est eligendum? Respondeat phys. Quod pluribus et cetero. Tres fratres predicatorum sunt stulti omibus mundi hominibus et cetero. Preterea dicit mihi. Sapienti tibi confectiones: o pater haec conditionem mecum tuli ab utero matris quam dulcia sunt amica nature. Si tibi donaret una species coriandorum: et de super essent deaurati: sed in fundo esset venenosa. quod super hoc esset eligendum. Dicit phys. quod pluribus bonis et cetero. Preterea si via ire romam ubi nunc fuisti. interrogas devia et tibi dicitur quod una est plena malendrinis qui te occident si per eam eas. Alia est secura. Quid super hoc esset eligendum. Dicit phys. et cetero. Ad propositum. homo quod vincitur vitis propriis: sit de libero seruus. De capace rationis bestia. B.

In festo

vita sapiente stultus cum habeat a se bonum capit malum: ante se dulce capit amarum: ante se lumen capit tenebras: ante se viam rectam capit tortuosam. Ideo Ang. Nulla maior stulticia est ppter bonum momenta neum predere bonum eternum. Erat plumb illius romani: de quo Eutropius dicit. Qui in testamento legauit aureos mille illi qui stultior esset in civitate. Quo mortuo quidam nobilis inuentus est: qui a senatu honorari poterat: sed nolens ad hoc denunxit ut porcos pasceret. Iste ab oibus stultior iudicatur est. Quia pluribus bonus et mali elegit. Unus petrarcha. vi. triumpho domini. Misera vulgaris et ceca gens que constituit spem in talibus rebus hic quas fugax tempore repente aufert. O vere sordidi et nudi et fragiles iudicet et consiliis expertes totaliter egri et miseri mortales.

Tertius dicitur et. Confirmat nostra conclusio exemplo Valerii. Qui cum esset octogenarius: et a pluribus narrarentur eius victorie dixit. Scitote ciues: quia nulla victoria maior fuit apud me que me beatum fecit: nisi quia passiones meas subiecti imperiorationis: qua nulla maior. Unde et plato interrogat quis esset iter homines fortior. Qui potest inquit ppter iracundiam vincere. Interrogatus. quis esset debilior inter homines. Respondit. Qui suum secretum non poterat celare. Unde concludit Cicero et Lsc. in. i. Nulla est enim tanta vis que non ferro aut viribus debilitati frangatur possit. At animum vincere iracundiam cohibere: fortissimi est: que hercules nec fecit unquam nec potuit. hec qui faciunt: non modo eum summis viris comparo: sed etiam deo iudico. Ille.

Ex hystoria Martini. Martinus natus ex parentibus pagani sicut rosa de spinis ortus ex quodam opido nomine Sabaria pano me in partibus Francie. Pater eius tribunus. i. princeps sub imperatoris

ribus Constantino et Juliano. Et concepto illorum filii elegantur in milites et Martinus in etate annorum xli. cathecumimum se fieri petat. In etate vero xx. cum pater eius esset senex militiam comisit martino. Qui violenter eam acceptans: erat contentus uno serno. Cum quadam vice tempore hyemali iret ad bellum: iporta urbis: nndus quidam sibi se presentauit. Cui medium mantellum dedidit. In sequenti nocte vidit xpum illo induitum di. Martinus adhuc cathicuminus et. Super quo Bern. anno hodierno. Martine si sciuisse ubi pallium dimidiatum ponebas: puto quod pallium non dimidiasses sed integrum dedisses. Ad propositum. Per triennium militauit tamen integer ab aliis virtus. et. Clama hoc loco. contra sommitas: quod hoc peccatum maxime regnat in militibus. Cum sit reprobatum a lege diuina. Leni. xx. A lege cano. xxxii. q. h. c. Hoc ipsum. h. seq. et a lege imperiali. c. de extra ordinariis criminibus. l. Quis puer. Cum esset annorum. xvij. fecit. se baptizari: et renunciare militie miti pictauit ad sanctum hylarium epum: qui ipsum in accolitum ordinavit. Interim autem admonitus a spusco ut iret ad visitandum parentes adhuc gentiles: demonium ei apparuit in via dicitur. Quos cumque ieris diabolus tibi aduersabitur. Dns mihi adiutor et. qui statim evanuit. Perueniens ad patriam matrem coniuit. Et cum heres arriana ibi pullularet: solus restitit. Ex quo publice cesus est. Mediolanum veniens igitur monasterium construxit: sed inde ab arrianis pulsus est. Qui ad insulam gallinariam iens cum solo presbytero vitam arctam docebat. Interim autem cum plebs rationica episcopo vacaret voce omnium Martinus in epum electus est. Quam electionem cum lachrymis acceptauit. c. de epis et clericis. l. Si quicquid non precio: sed preceps ordinetur an-

Hctē katherine martyris. Fo. xl.

Et istes et. viij. q. i. c. Nullus debet eli-
gi gubernator populi nisi deus reue-
lauerit. Applica ad libitum tuum.
Quidam autem ep̄us nomine defen-
sor: qui eo venerat cū pluribus alijs
ep̄is ad ip̄m ordinandum videns euz
deformem despexit. Quidā autē cle-
ricus psalteriū cepit. et primum psal-
mum repeperit. In quo erat versus.
Cāta. Et ore infanciū r̄c. vsq; defen-
sorem. Facecia de gonella de nono
papa rome. Veni sancte sp̄s. Ordin-
natus in ep̄m: extra urbem monaste-
rium fecit: vbi morabatur cum. xxx.
discipulis sine vino & carnisbus. Face-
cia de presbytero Cremensi: qui or-
dinatus in ep̄m non poterat canere
Deus in adiutorium r̄c. quia nimis
pinguis. Infirmitati grauerter demōs
apparuit in forma regali cum pur-
pura & corona in capite di. ei Agno
sc̄ omartine xp̄m tuum. Respondit
Chastus meus fuit iudicatus vili ve-
ste paup. nud⁹. Tu aut̄ r̄c recessit ab
eo Martinus autem obitum suum re-
uelauit discipulis. Et flentibus illis
& dicentibus. Cur nos pater deseris
r̄c. Copaciēs eis orauit dñm di Dñe
si adhuc populo sum r̄c. Super quo
Tho. ij. di. xxix. Martinus volebat
vñere & mori iuxta beneplaciti dei
qr diligebat p̄ beniuolentiā & nō per
concupiscentiā. Cum discipuli vellēt
ip̄m super paleas ponere: quia grau-
batur vi februum di. Non decet xp̄i
anū nisi in cilicio & cuire mori. Au.
Sub capite spinoso: non decet mēbrū
fieri delicatum. Sequitur Oculis au-
tem ac manibus in celum semp inten-
tus: inuncti sp̄m ab oratione nō rela-
xabat. Et cōgregatis ad se discipulis
ut ad aliam partem eum verteret: et
tollerent ab eo benedictionē r̄c. Si
nīte inquit me celum videre r̄c. subi-
to vidit demonem. Cui dixit. Quid
hic astas crūcta bestia: nihil r̄c. his
dictis quietuit in pace.
In festo sancte katherine,
martyris.

Ancamaui et
herquistini a iuuentute mea
et quesui michi sponsam
assumere & amator factus sus forme
illius. Sa. viij. diuina sapientis illi
us supremi: excelsi et alti imperato-
ris dei quantuncunq; diligat vntuer
saliter omnes creaturas. vt scribitur
Sapien. xi. c. Diligis omnia que sunt
et nihil odisti eoz que fecisti. Quia
sunt bona in sui natura. Gen. iiij. Ut
dit deus cuncta qui fecerat r̄c. et apo-
stolus. i. Thimo. alij. Bona est omnis
natura. Tamen spiritualius diligit
hominem quem formauit ad sui ima-
ginem et similitudinem. Unde Laz-
cran. in. iiij. Deus veri patris officio
functus est: ipse corpus effinxit: ipse
animam qua spiramus infudit: illius
est totum quicquid sumus. Ille. Pū-
mo quo ad corpus: non curvum. sed
rectum. Ovid. i. Metha. Pronaq; cū
spectent animalia cerera terram. Os
homini sublime dedit celumq; vide-
re. Jussit: et erectos ad sidera tollere
vultus. et Lac. in li. de opifici. dei et ho-
minis ad demetrianū. Cuz statuisse
deus ex oib; animatibus soliū ho-
minem facere celestē: & cetera vntuer
sa terrena: hunc ad celi cōtemplatio-
nem rigidū crexit. bipedemq; consti-
tuit. Ille. Scbo quo ad aiā cum suis
potentijs. Memoria intelligentia
voluntate. Quod considerans diuins
Ber. super Can. parū ne tibi videſ o
hō. Cogita qualem te fecit. Nēpe ſim
corp⁹: egregiā creaturā: ſim animam
magis imagine creatoris insignem:
rōnis p̄ticipē eterne beatitudinis ca-
pacem. Ille. Et l̄z amauerit oēm crea-
turam intimo amore: in p̄ticulariter
amauit sponsam suam Katherinam
quā dignat⁹ est ornare altis immēsis
et angelicis priuilegijs. Unī bene di-
citur. hanc amauit cē. Immediatē
in resumptione thematis. Ecclia ca-
nit. Adoretur virginis ex in seculoy
secula: virginī qui katherine cōtulit